

**Využitie techník artefiletiky na posilnenie vzťahov u
žiakov prvých ročníkov**

Vzdelávací program Artefiletika ako preventívna sociálno – výchovná činnosť v škole

11. 10. 2018 – 08. 02. 2019

Pozorovaním žiakov na hodinách, počas prestávok a v klube ŠKD a rozhovormi s triednou učiteľkou som zistila, že je potrebné posilniť vzťahy v prvej triede na našej škole a rozhodla som sa pri tom využiť techniky artefíletiky.

Ako prvé som dala deťom nakresliť kresbu začarovanej rodiny. Sama som bola zvedavá, čo to ukáže. Prišla som na hodinu, zadala deťom inštrukciu a pustili sa kresliť. Väčšina kreslila ochotne, nechcelo sa len dvom chlapcom. Chlapci sedia spolu v lavici, sú kamaráti a spolu často vystrájajú. Jeden sa rozhodol, že on nakreslí dom z hororu, nie rodinu a druhý po ňom kresbu zopakoval.

Ďalšia kresba ktorá mi prišla zvláštna, bola kresba chlapca N. Pôsobila strašidelne a agresívne, keď som sa ho dopytovala na jednotlivé zvieratká, tak zmeravel a nechcel rozprávať. Prišla k nemu spolužiačka, ktorá na moju otázku, aký je otec odpovedala zaňho, že naňho niekedy kričí, ako napr. raz v šatni. Pri tejto poznámke vyzeral vystrašene, tak som sa mu len poďakovala za zdieľnosť a išla som preč.

Ďalšia zvláštna kresba pochádza od chlapca Š., ktorý namiesto rodiny nakreslil seba a kamaráta z triedy. O rodinných pomeroch tohto chlapca neviem nič bližšie, v triede patrí k tým náročnejším.

Chlapec F. nebol v škole, keď som bola v triede, tak som si ho spolu s TU vzala raz cez družinu k sebe a dala mu kresliť individuálne. Namiesto rodiny nakreslil trolejbus, ktorým sa babka vozí domov a po zopakovaní inštrukcie nakreslil školu v ktorej babka pracuje. Na otázky o rodičoch odpovedal, že veľa pracujú a nie je s nimi. U tohto chlapca je zjavná ťažká attachmentová trauma, stará sa oňho len babka, mama odmieta prísť do školy, nereaguje na výzvy TU. Chlapec sa prejavuje zároveň veľmi detsky a agresívne, šikanuje spolužiačku.

Deti som sa pýtala, ako sa im kreslilo a čo nakreslili, pýtala som sa koho znázorňujú jednotlivé zvieratká a aké sú zvieratká, ako sa bežne správajú a aký majú zvieratká medzi sebou vzťah.

Ako ďalšie som im dala nakresliť spoločný obrázok s inštrukciou, že môžu nakresliť čo len chcú, ale téma a kresba musí byť spoločná. S týmito deti nemali problém, jedine chlapec M. mal pocit, že mali kresliť jednu vec spoločne, bol nešťastný a od skupiny sa oddelil. Vysvetlila som mu, že to, ako obrázok nakreslili je úplne v poriadku.

Ďalší raz som od detí chcela, aby si sadli do kruhu a navzájom si povedali, čo sa im na kom páči. Toto sa pre ne ukázalo byť príliš náročné, nedokázali udržať pozornosť natoľko, aby sa navzájom nerušili.

Preto som sa rozhodla im ako ďalšiu aktivitu dať kresbu ľubovoľného obrázka v lavici. Toto už pre ne bolo jednoduchšie a zvládli to bez problémov.

Podarilo sa nám spolu s triednou učiteľkou stretnúť s rodičmi chlapca F., podpísali súhlas s individuálnou psychologickou starostlivosťou, takže sa budem zameriavať na prácu s ním a konzultácie s TU, ako zvládať situáciu v triede.

